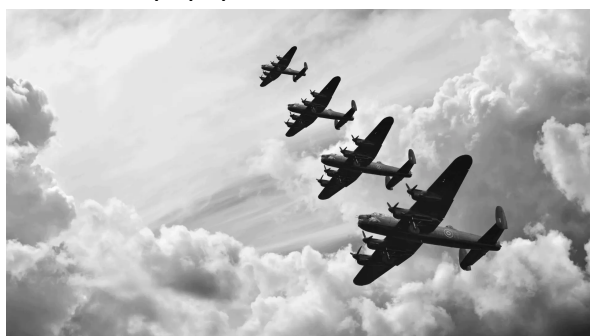

de overname

Op 14 mei 1940 wist ik niet wat komen zal. Ik ben Frans Hoogstad, ik woon in Rotterdam en ik was in dit verhaal 12 jaar oud maar ik weet het nog steeds goed. De dag dat het begon, ik was met mijn vrienden op straat aan het knikkeren maar toen hoorde ik opeens het luchtalarm ik schrok erg maar we waren gelukkig dicht bij mijn huis dus ook al streste ik heel erg ik rende toch door en toen we bij het huis waren riep mijn moeder: 'iedereen naar de kelder nu.' Toen we in de kelder zaten waren we allemaal heel bang want niet veel jaar geleden had mijn moeder verteld dat er een wereldoorlog was en wat er gebeurd was. We zaten nog niet zo lang in de kelder en we hoorden harde knallen en ze kwamen steeds dichterbij. En toen hoorden we hout en steen vallen en er zaten opeens gaten in de vloer die wij als plafond gebruikte, dat betekent dus dat ons huis en heel Rotterdam gebombardeerd was. En ja hoor ik had gelijk: het lag helemaal plat toen we veilig naar boven probeerden te kijken. En wat ook erg was, is dat de lichamen van mensen die te laat binnen waren of niet veilig waren, gewoon op straat lagen, levenloos. Het was daarna best wel oké want de Duitsers deden aardig. Maar maanden later was dat heel anders. Want in de krant stond dat alle mannen voor Duitsland moesten werken, ik was nog niet oud genoeg dus ik had geluk maar mijn vader moest naar Duitsland. Wat onze hele familie niet leuk vond. Ik wist ook niet wat hij ging doen, dat maakte het nog spannender. Een paar jaar later moest ik ook gaan werken, dat was echt erg voor mijn moeder want ik was haar enige kind. Wat ik moest doen wist ik niet waar ik heen ging wist ik ook niet het enige dat ik wist was dat ik met de trein er naar toe ging en dat het in Duitsland was. Het was een slechte reis want er waren veel meer kinderen die moesten. Toen we er waren, was het gigantisch en er stonden grote letters op IG Farben. IK had geen idee wat ik moest doen. Toen had iemand de functie van het bedrijf verteld. Het was namelijk een belangrijk bedrijf voor Hitlers leger, voornamelijk de wapens. Ik moest wapens bouwen. Toen landen met de Duitsers hadden afgerekend, ging ik weer naar huis en toen ik thuis was zag ik in de krant dat in Berlijn ze een muur hadden gebouwd. Dus ik was blij dat ik weer thuis was. Toen de wederopbouw begon, hielp ik daar aan mee en al snel was ons huis weer opgebouwd. Maar tijdens de bouw kon ik maar niet stoppen aan het denken aan mijn vader, maar toen voelde ik opeens een hand op mijn schouder en ik keek om en ik riep: 'papa!'

Maker: Christian Hoogstad, Leeftijd: 12